

[Sigsgaard.]

ninger. Ministeren har regnet ud, at en formue på 300.000 kr. nok vil blive på 405.000 kr. efter den 14. almindelige vurdering. Efter de gældende regler skulle den så beskattes med 2.050 kr. mod før 1.000 kr., altså hvis ikke man lavede om på skalaen. I stedet sætter ministeren efter forslaget skatten ned til 945 kr., det vil altså sige en nedsættelse på 1.105 kr. set i forhold til de bestående regler for en sådan formue. En større formue på 675.000 kr. skal have skatten sat ned fra 5.025 kr. til 3.375 kr. eller med 1.650 kr. Den, der ejer en endnu større formue på 1.350.000 kr., går ned fra 12.800 kr. til 9.450 kr. og sparer altså 3.350 kr. i formueskat, og den, der ejer 6.750.000 kr. — alt bygger på ministerens egne tal, er udregnet på grundlag af ministeriets egne tal — går ned fra 77.600 kr. til 58.050 kr. i formueskat og sparer altså 19.550 kr. på årsbasis, det er næsten en plovmand om ugen. De tal findes ikke i ministerens materiale, men nu har ministeren dem altså.

Nedsættelsen af formueskatten koster antagelig 175-200 mill. kr. om året. Nu kan man sige, at der er ikke tale om en nedsættelse, for der vil komme det samme provenu ind, men i realiteten er der jo tale om en nedsættelse, for formuerne er steget, og havde man bare opretholdt de samme beskatningspromiller og det samme loft, så ville man have fået 175-200 mill. kr. mere ind. Det er nok til at bygge ca. 500 børnehaver for. Det er det provenu, man siger farvel til — jeg ville altså hellere have haft børnehaverne.

Selvfølger er der folk, der har svært ved at klare formueskatten, mange landmænd f. eks., det erkender jeg gerne, men folketinget har jo før kunnet hitte ud af at lave henstandsordninger, og det kunne man jo også her. Der er ingen saglig begrundelse for at ændre skalaen for formueskatten, problemerne kunne sagtens have været klaret. Men det er simpelt hen et ønske om at lette den samlede beskatning for de højere indkomster, der er det gennemgående træk i hele denne lovgivning.

Reglen i § 11 om nedsættelse af formueskatten, når indtægten er under 6 pct. af formuen, er for mig at se helt urimelig. Har en mand en formue på 3 mill. kr., så skal han efter denne regel have en lempelse, hvis ind-

komsten er under 180.000 kr. om året. Han er jo ikke så forfærdelig dårligt stillet, hvis han har 180.000 kr. Det synes man ikke skulle være begrundelse for at gennemføre en lempelse, men det er det altså efter regeringens lovforslag. Det er ikke de indkomstgrupper, der har behov for lempelse.

Hele lovforslaget er i bund og grund usocialt, til gunst for de høje indkomster og vendt mod de lave, selv om man har forsøgt at camouflere det, og derfor må vi vende os imod forslaget.

Den fg. finansminister (Ninn-Hansen): Efter at have hørt ordførernes saglige og meget kyndige indlæg synes jeg, der er i hvert fald 3 ting, som jeg gerne vil takke for.

Den ene er, at der er givet tilslutning til det forslag, der er fremsat, med hensyn til principperne. Alle er enige om — sådan forstår jeg det — at vi skal bygge på et indkomstskattesystem med en fast skala, der reguleres efter indkomstudviklingen, prisudviklingen, og at vi skal have et fast personfradrag, der reguleres på samme måde.

For det andet har man fra ordførernes side, hvad jeg specielt takker for, anerkendt eller accepteret fremgangsmåden, at vi her i dag må nøjes med at drøfte principperne, selve skalaen og de forslag, der er fremkommet, men må vente med drøftelsen om de finansielle forhold, der knytter sig til skatteudskrivningen i 1970, til den senere fastlæggelse af udskrivningsprocenten. Det fører igen til, at en række spørgsmål har vi ikke fuldt ud kunnet vurdere forud for eller under denne førstebehandling, spørgsmålet om skalaens udseende og spørgsmålet om selve udskrivningsprocenten. Materialet foreligger ikke. Vi har ikke foretaget beregninger af, hvorledes virkningerne vil være for de forskellige indkomstgrupper, men jeg tror, det er rigtigt, og jeg er altså glad for, at ordførerne har tilsluttet sig denne procedurereform, at vi her i dag drøfter forslagens principper og det oplæg, vi har givet fra regeringens side, og så får en realitetsdrøftelse i udvalget, når materialet kan foreligge.

For det tredje vil jeg gerne takke for det, der også er gået igennem hos i hvert fald de fleste ordførere, nemlig ønsket om, at vi under disse udvalgsforhandlinger må behandle sagen på den måde, den fortjener.